

[Aksel Larsen.]

met. Vi kan ogsaa tiltræde det af Socialministeren stillede Ændringsforslag, hvorimod vi ikke kan medvirke til Fremme af de to Mindretalsændringsforslag.

Vi har, som jeg bebudede ved første Behandling, tilladt os at stille en Række Ændringsforslag uden for Betænkningen. Det er vor Opfattelse, at naar man nu igen skal til at revidere Lov om offentlig Forsorg, saa bør man ikke indskrænke sig til at revidere den paa et enkelt Omraade, nemlig vedrørende de kronisk syges og ligestillede Forhold, men saa bør man foretage andre og meget nødvendige Ændringer. Vi har stillet Ændringsforslag om nogle saadanne. Jeg vil ikke dermed paastaa, at hvis de blev vedtaget, saa vilde Forsorsloven helt igennem blive tilfredsstillende, men vi vil mene, at deres Vedtagelse vilde fjerne nogle af de værste Skavanker ved den, og i øvrigt er vi til enhver Tid til at forhandle med om yderligere Ændringer.

Vort Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at der foran i § 1 i den Lov, som her behandles, skal indføres en ny Paragraf, der vedrører Ændringer i Forsorslovens § 25. Forsorslovens § 25 siger, at det ikke maa overlades private eller offentlige Institutioner at overtage, helt eller delvis, Administrationen af offentlig Hjælp; den skal administreres af de paagældende Kommunalbestyrelser, i København af Magistraten. Vi finder, at denne Begrænsning er for skarp. Vi finder, det maa være tilstrækkeligt, hvis de kommunale Myndigheder selv bestemmer, hvem de vil overdrage Administrationen, idet de saa har Indseende med den. I hvert Fald er vi af den Opfattelse, at man nok kunde drage de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser ind i Administrationen af Forsorsloven. Vi stiller derfor Forslag om, at der til Forsorslovens § 25 skal tilføjes: „Dog kan Kommunalbestyrelsen (Magistraten) træffe Aftale med statsanerkendte Arbejdsløshedskasser om, at disse overtager Kontrol af og Udbetaling af Hjælp til Medlemmerne.“

Vi synes, at denne Bestemmelse i sig selv er uhyre nærliggende. Det drejer sig om statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Medlemmer, som, fordi de har opbrugt Hjælpen, er faldet for Maksimum, eller

hvad der nu kan være sket, er henvist til Socialhjælp. Der kan ikke være noget til Hinder for, at denne Socialhjælp, der i de fleste Byer ydes efter almindelige fastsatte Takster, selv om naturligvis hvert enkelt Tilfælde alligevel afgøres efter et Skøn, udbetales ved Arbejdsløshedskassernes Foranstaltning, og at Kontrollen med de paagældende arbejdsløse foregaar ved Arbejdsløshedskasserne, saaledes som det var Tilfældet, da de fik ordinær Understøttelse eller fortsat Hjælp. Jeg tilføjer, at dette Ændringsforslag er i nøje Overensstemmelse med et Ønske, der gentagende er fremsat baade af de arbejdsløse selv og af deres Repræsentation i Arbejdsløshedskasserne, og ikke mindst er fremsat utvetydigt og kraftigt af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, der, som bekendt, har den udmærkede Forbindelse med Regeringen.

Vort Ændringsforslag Nr. 2 gaar ogsaa ud paa, at der skal indføres en ny Paragraf i det foreliggende Lovforslag, en Paragraf, der beskæftiger sig med Forsorslovens § 50. Det foreslaar et Par Ændringer i Forsorslovens § 50, Stk. 1. Dette Stykke siger, at Klager over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov truffne Afgørelser kan ikke af den private indbringes for Domstolene. Det følgende er en Bestemmelse om, hvad den private kan gøre. Man kan klage til Amtmanden, og hvis Amtmandens Afgørelse ikke tilfredsstillende, kan man klage til Socialministeren, men derefter findes ikke flere Instanser.

Nu drejer de Afgørelser, der kan være Tale om at klage over, sig ikke blot om Tildeling af Hjælp eller eventuelt Nægtelse af Hjælp, Hjælpens Størrelse, Formen for dens Udbetaling, om den eventuelt skal regnes for Fattighjælp el. lign. Nej, disse Afgørelser drejer sig ofte om langt mere alvorlige Ting, saasom Indespærring af Folk, altsaa Frihedsberøvelse i kortere eller længere Tid, Indsættelse til Tvangsarbejde, Fjernelse af Børn fra Hjemmet o. s. v. Det er, som jeg tidligere har sagt, min Opfattelse, at disse Bestemmelser i Forsorsloven er i Strid med Grundlovens Bestemmelse om, at ingen kan berøves sin Frihed uden at have haft Adgang til Forsvar og uden at være stillet for en Dommer.